

id: SI_004

model: anthropic/claude-opus-4.6

seeds:

04_risiko: mulighet

03_relasjon: tillit

05_handling: vent

01_perspektiv: strategisk

02_tidhorisont: langsiktig

Instans SI_004

Seeds: strategisk | langsiktig | tillit | mulighet | vent

Analyse: Ikke samle alt — bygg tillitsinfrastrukturen først

Mainstream-tilnærmingen er å scrape, aggregere og sentralisere. Mitt perspektiv: **vent**. Å forsøke komplett prisdata på alle varer i verden nå er en strategisk felle. Du ender med støyete, utdatert data ingen stoler på.

Hvorfor “vent” er det strategiske svaret

Komplett prisdata betyr ~1 milliard+ unike SKU-er globalt (Amazons katalog alene: ~350 millioner). Legg til uformelle markeder i Lagos, Dhaka, Lima — priser som aldri digitaliseres. Å forsøke totaldekning i dag gir et datasett med 30-40% hull som ser komplett ut. Det er verre enn å innrømme ufullstendighet.

Tillitsarkitektur fremfor datavolum

Den langsiktige muligheten ligger i å bygge et **tillitslag** — en åpen protokoll der datakilder kan kobles på med standardisert kvalitetsmerking:

- **Tier 1:** Verifisert sanntidspris (POS-systemer, børser). Eksempel: GS1-standarder dekker allerede 6+ millioner bedrifter i 150 land.
- **Tier 2:** Crowdsourcet med validering (tenk OpenStreetMap-modellen for priser). Numbeo gjør dette allerede for ~10.000 byer, men uten systematisk kvalitetskontroll.
- **Tier 3:** Estimert/modellert (ML-basert interpolering for hull).

Hvert datapunkt bærer et tillitsnivå. Brukeren vet hva de får.

Muligheten alle overser

Det finnes allerede massive prisdata-siloer: Walmart (100M+ priser daglig), Alibaba, Mercado Libre, Jumia, Reliance JioMart. De deler ikke fordi det mangler **insentivstruktur**. Den strategiske muligheten er å bygge en modell der deling av prisdata gir verdi tilbake — f.eks. benchmarking, etterspørselsprognoser, inflasjonsindekser de selv trenger.

ICP (International Comparison Program) under Verdensbanken samler allerede prisdata fra 176 land, men bare for ~1.000 varer hvert 3.-6. år. De har tilliten og mandatet, men mangler teknologisk infrastruktur for skalering.

Dissens fra mainstream

Mainstream sier: «Bygg en gigantisk scraper og AI-pipeline.» Jeg sier: **det er 2-3 år for tidlig**. Digital betalingsinfrastruktur (UPI i India, PIX i Brasil, M-Pesa) sprer seg eksponentielt. Innen 2028-2030 vil ~80% av globale transaksjoner være digitale. Da finnes prisdataen *nativt*. Å bygge innsamlingsinfrastruktur nå er å løse gårsdagens problem.

Neste steg

1. **Definer protokollen nå:** Utvikle et åpent “Price Data Trust Protocol” med GS1, Verdensbanken/ICP og 3-5 store e-handelsplattformer. Mål: enighet om format, tillitsmerking og API-standard innen 12 måneder.
2. **Start med én vertikal, ikke alt:** Velg matvarer — politisk viktig, høy etterspørsel, allerede delvis dekket (FAO Food Price Index). Bygg komplett dekning for 50 basismatvarer i 30 land som proof of concept.
3. **Investor i insentivdesign:** Engasjer spillteoretikere og plattformøkonomer til å designe en datadelingsmodell der bidragsytere får mer verdi ut enn de gir inn. Uten dette kolliderer ethvert forsøk på global dekning.